

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Dhuratat e Mëdha të Përjetësisë: Shlyerja e Jezu Krishtit, Ringjallja, Rivendosja

Nga Plaku Gerit W. Gong,
i Kuoromit të Dymbëdhjetë Apostujve

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Ne gjejmë te Pashka e Jezu Krishtit paqen, bëren si Ai dhe përkatësinë, atë që është pafundësisht e vërtetë dhe e gëzueshme, lumturuese dhe e përherëshme.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh

Vite më parë, në orën tonë mësimore të ungjillit herët në mëngjes, mësonim përmendsh vargje nga Bibla. Më tërhiqnin natyrshëm fragmentet e shkurtra. Këtu përfshihej Gjoni 11:35, vargu më i shkurtër në shkrimin e shenjtë, vetëm dy fjalë “Jezusi qau”.

Për mua tani, fakti që Jezusi qan nga pikëllimi e gëzimi dëshmon për realitetin e mrekulueshëm: Biri hyjnor i Perëndisë erdhi në vdekshmërinë fizike dhe mësoi sipas mishit se si të jetë gjithmonë me ne dhe të na bekojë.

Kur ne thërrasim fort nga pikëllimi apo gëzimi, Jezu Krishti na kupton përsosurisht. Ai mund të jetë i pranishëm në çastet kur kemi më shumë nevojë për dhuratat e mëdha të përjetësisë: Shlyerjen e Jezu Krishtit, Ringjalljen, rivendosjen.

Maria dhe Marta qajnë për të vëllanë, Llazarin, i cili ka vdekur. I prekur nga dhembshuria, Jezusi qan. Ai e risjell Llazarin në jetë.

Jezusi vështron Jerusalemin në prag të Pashkës. Ai qan, i pamundur t'i mbledhë njerëzit e Tij ashtu si një kllloçkë do të mblidhte zogjtë e saj. Sot Shlyerja e Tij na jep shpresë kur pikëllohem për atë që mund të kishte qenë.

Zoti i vreshtit qan ndërsa i pyet shërbëtorët e Tij, gjë e cila mund të na përfshijë neve si vëllezër e motra shërbëtare: “Çfarë mund të kisha bërë unë më shumë për vreshtin tim?”

Maria qëndron e hidhëruar thellë te varri. Jezusi e pyet me butësi: “Pse po qan?” Ai e di se “të qarat mund të vazhdojnë një natë, por në

in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus’s joy is full. He weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life’s pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God’s promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband’s life that day. “For fifty years,” the widow sobbed, “I’ve

mëngjes shpërthen një britmë gëzimi”. Ringjallja sjell agimin për të gjithë.

Në tokat e Librit të Mormonit, ndërsa turma besnike ngrihet drejt Tij, gëzimi i Jezusit është i plotë. Ai qan.

“Dhe ai i mori fëmijët e tyre të vegjël, një nga një, dhe i bekoi dhe iu lut Atit për ta.

Dhe pasi e bëri këtë gjë, ai qau përsëri.”

Kjo është Pashka e Jezu Krishtit: Ai u përgjigjet dëshirimeve të zemrës sonë dhe pyetjeve të shpirtit tonë. Ai na fshin lotët, përveç atyre të gëzimit.

Kur na rrjedhin lot, nganjëherë kërkojmë falje, na vjen rëndë. Por duke e ditur që Jezu Krishti i kupton dhembjet dhe gëzimet e jetës, mund të na japë forcë përtej tonës ndërsa kalojmë përmes hidhësisë dhe ëmbëlsisë.

Në Amerikën e Jugut, një baba qan me ngashërim. Një shkëndijë në jetën e tij, vajza e tij e vogël, ka vdekur. “Do të jepja gjithçka për ta parë atë përsëri”, – thotë ai duke qarë në krahët e mi. Edhe unë qaj.

Në përkushtimin e Tempullit të Pueblës në Meksikë, lotët e gëzimit lagin fytyrën e një motre të dashur. Tiparet e saj rrezatojnë besim e sakrificë. Ajo thotë: “Todos mis hijos estan aqui en el templo hoy” – “Të gjithë fëmijët e mi janë këtu në tempull sot”. Brezat e mbledhur në shtëpinë e Zotit sjellin lot gëzimi dhe mirënjohjeje.

Në luftën mizore civile, familjet dhe fqinjët i bënë gjëra të patregueshme njëri-tjetrit. Lotët e hidhur dalëngadalë po ia lënë vendin shpresës. Me zërin që i dridhet, një grua në një fshat të vogël thotë: “Fqinj, para se të shkoj në varr, dua të dish se ku t’i gesh pjesëtarët e familjes që i ke humbur”.

Një nuse rrezatuese dhe një dhëndër i pashëm po vulosen në shtëpinë e Zotit. Ajo është 70 vjeçe, po ashtu edhe ai. Një nuse e bukur, ajo e ka pritur denjësisht këtë ditë. Ajo e ndrojtur e hedh fustanin e saj të nusërisë herë nga një anë, herë nga ana tjetër. Ne derdhëm lot gëzimi. Premtimet e Perëndisë janë përmbushur. Besëlidhjet e Tij sjellin bekime.

Ndërsa po i jepte mësimin e shtëpisë një motre të ve, Boyd K. Pakeri kur ishte i ri në moshë mori një mësim të dhembshur. Pas një mosmarëveshjeje me bashkëshortin e saj, motra i kishte bërë një vërejtje të fundit lënduese. Një aksident i papritur i mori jetën bashkëshortit të saj atë ditë.

lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark.”

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God’s approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, “Death is conquered; man is free. Christ has won the victory.” Christ’s Resurrection frees us from death, from time’s frailties and physicality’s imperfections. Jesus Christ’s Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus’s life and light testify of God’s love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh’s dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God’s larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

“Për pesëdhjetë vjet”, – qante me dënësë e veja, “kam jetuar në ferr duke e ditur se fjala e fundit që ai dëgjoi nga buzët e mia ishte ajo vërejtje therëse dhe hidhnake.”

Pashka e Jezu Krishtit na ndihmon t’i ndreqim, t’i pajtojmë, t’i rregullojmë marrëdhëniet tona, në të dyja anët e velit. Jezusi mund ta shërojë pikëllimin; Ai mund të bëjë të mundur faljen. Ai mund të na çlirojë ne dhe të tjerët nga gjërat që kemi thënë ose bërë ne dhe anasjelltas, të cilat përndryshe na mbajnë robër.

Pashka e Jezu Krishtit na lejon të ndiejmë miratimin e Perëndisë. Kjo botë na thotë se jemi tepër të gjatë, tepër të shkurtër, tepër të gjerë, tepër të ngushtë, jo mjaft të zgjuar, të bukur apo shpirtërorë. Nëpërmjet shndërrimit shpirtëror falë Jezu Krishtit, ne mund të shpëtojmë nga mania ligështuese e përsosurisë.

Me gëzimin e Pashkës, ne këndojmë: “U mposht vdekja, jemi t’lir’. Fitoren solli Krishti.” Ringjallja e Krishtit na çliron nga vdekja, nga dobësitë e kohës dhe papërsosuritë fizike. Shlyerja e Jezu Krishtit gjithashtu na rivendos shpirtërisht. Ai nxori gjak nga çdo por, si të ishin lot prej gjaku, për të na siguruar shpëtimin nga mëkati dhe ndarja. Ai na ribashkon, të plotë dhe të shenjtë, me njëri-tjetrin dhe me Perëndinë. Në të gjitha gjërat e mira, Jezu Krishti rivendos me bollëk, jo vetëm atë që ishte, por edhe atë që mund të jetë.

Jeta dhe drita e Jezusit dëshmojnë për dashurinë e Perëndisë për të gjithë fëmijët e Tij. Për shkak se Perëndia, Ati ynë, i do të gjithë fëmijët e Tij në çdo epokë dhe tokë, ne e gjejmë ftesën e Tij të dashur që të vijmë e të gjejmë paqe e gëzim tek Ai në shumë tradita dhe kultura. Kudo, kurdoherë, kushdo qofshim, ne kemi të përbashkët identitetin hyjnor si fëmijë të të njëjtit Krijues. Në një frymë të ngjashme, pasuesit e islamizmit, judaizmit dhe krishterimit kanë trashëgimi të përbashkët fetare nga ati Abraham dhe lidhje në besëlidhje nëpërmjet ngjarjeve në Egjiptin e lashtë.

Ati Abraham erdhi në Egjipt dhe u bekua.

Jozefi, që e shitën si skllav në Egjipt, e dinte se ëndrra e faraonit nënkuptonte shtatë vjet bollëk të ndjekur nga shtatë vjet zie buke. Jozefi shpëtoi familjen dhe popullin e tij. Jozefi qau kur pa planin më të madh të Perëndisë, ku të gjitha gjërat bashkëveprojnë për mirë për ata që i mbajnë besëlidhjet e tyre.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Moisiu, i rritur në Egjipt në shtëpinë e Faraoit, i mori dhe më vonë rivendosi çelësat për mbledhjen e fëmijëve të Perëndisë.

Duke përmbushur profecinë, Jozefi, Maria dhe foshnja Krisht kërkuar strehim në Egjipt. Në Kajro, një besimtar i devotshëm mysliman thotë me nderim: "Kurani jep mësim se Jozefi, Maria dhe foshnja Jezus gjetën siguri dhe strehë në vendin tim. Në vendin tim, Jezusi kur ishte vogëlush hëngri ushqimin tonë, hodhi hapat e Tij të parë, tha fjalët e Tij të para. Këtu në vendin tim, ne besojmë se pemët u përkulën për t'i dhënë Atij dhe familjes së Tij fruta. Prania e Tij në vendin tim e bekoji popullin dhe tokën tonë."

Plani i Perëndisë për lirinë morale të zgjedhjes në vdekshmëri na lejon të mësojmë nga përvoja jonë. Disa nga mësimet tona më të mëdha në jetë vijnë nga gjërat që nuk do t'i zgjidhnim kurrë. Në dashuri, Jezu Krishti zbriti nën të gjitha gjërat dhe u ngjiti mbi të gjitha gjërat. Ai gëzohet nga aftësitë tona hyjnore për krijimtari e kënaqësi [të shpirtit], nga mirësia jonë pa shpresuar për shpërblim, nga besimi ynë që çon deri në pendim e falje. Dhe Ai qan me hidhërim nga madhësia e vuajtjes, mizorisë dhe padrejtësisë njerëzore – shpesh të shkaktuara nga zgjedhja njerëzore – siç qajnë prej tyre qiejt dhe Perëndia i qiellit.

Çdo periudhë Pashke në pranverë dëshmon se rendi dhe përputhja shpirtërore janë të dyja pjesë e modelit hyjnor të shlyerjes, ringjalljes dhe rivendosjes nëpërmjet Jezu Krishtit. Kjo përputhje e shenjtë dhe simbolike nuk ndodh pa dashje ose rastësisht. E Diela e Palmave, Java e Shenjtë dhe Pashkët kremtojnë Shlyerjen dhe Ringjalljen e Krishtit. Si sot, çdo 6 prill ne përkujtojmë themelimin dhe organizimin e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Kjo Rivendosje është një nga arsyet pse mbledhemi të dielën e parë të çdo muaji prill për konferencën e përgjithshme.

Rivendosja erdhi gjithashtu kur Jezu Krishti i ringjallur, Moisiu, Elia dhe Elija rikthyen çelësat dhe autoritetin e priftërisë në Tempullin e përkushtuar rishtas të Kirtlandit të dielën e Pashkës, në vitin 1836. Në atë mjedis, atë ditë, Kishës së rivendosur të Jezu Krishtit i erdhën autoriteti dhe bekimet e Perëndisë për të mbledhur fëmijët e Tij, për t'i përgatitur fëmijët e Tij që të kthehen tek Ai dhe për t'i bashkuar familjet për përjetësinë. Rivendosja atë ditë përmbushi profecinë duke ndodhur si ditën e Pashkës ashtu edhe në ditën e Pashkës judease.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, “The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Ap-point unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

Duke përfshirë Tempullin e Kirtlandit, kohët e fundit vizitova disa vende të shenjta në Ohajo, ku Profeti Jozef dhe njerëz të tjerë panë në vegim Perëndinë, Atin tonë, dhe Birin e Tij, Jezu Krish-tin. Profeti Jozef pa se si ishte qielli. Në qiell, Ati Qiellor, përmes Jezu Krishtit, i “shpëton gjithë veprat e duarve të tij” në një mbretëri lavdie. Përrjashtimet e vetme janë ata që me dashje “e mohojnë Birin pasi Ati ta ketë zbuluar atë”.

Kur filloi shërbesa e Tij në vdekshmëri, Jezusi shpalli misionin e Tij për ta bekuar secilin prej nesh me gjithçka që jemi të gatshëm të marrim, në çdo kohë, në çdo vend, në çdo rrethanë. Pasi agjëroi për 40 ditë, Jezusi hyri në sinagogë dhe lexoi: “Fryma e Zotit është mbi mua, sepse ai më vajosi për të ungjillizuar të varfërit; ai më dërgoi për të shëruar ata që e kanë zemrën të thyer, për të shpallur çlirimin e të burgosurve dhe kthimin e të parit të verbërve, për të çliruar përsëri të shtypurit”.

Të varfër, zemërthyer, në robëri, të verbër, të shtypur, kështu jemi të gjithë.

Libri i Isaiaes e vazhdon premtimin mesianik të shpresës, çlirimit dhe sigurisë: “[Jepu] gëzim atyre që pikëllohen në Sion, ... [jepu] atyre një diademë në vend të hirit, vajin e gëzimit në vend të zisë, mantelin e lavdërimit në vend të një fryme të ligështuar”.

Kështu, ne thërrasim: “Unë do të gëzo-hem shumë tek Zoti, shpirti im do të kremtojë Perëndinë tim, sepse më ka veshur me rrobat e shpëtimit, më ka mbuluar me mantelin e drejtë-sisë”.

Çdo periudhë Pashke ne kremtojmë, si një tërësi simbolike, dhuratat e mëdha të përjetësisë nëpërmjet Jezu Krishtit: Shlyerjen e Tij, Ring-jalljen e Tij të mirëfilltë (dhe premtimin për vetë ringjalljen tonë), Rivendosjen e Kishës së Tij të ditëve të mëvonshme me çelësat dhe autorite-tin e priftërisë për t’i bekuar të gjithë fëmijët e Perëndisë. Ne gëzohemi në veshjet e shpëtimit dhe në rrobën e drejtësisë. Ne brohorasim: “Ho-sana Perëndisë dhe Qengjit!”

“Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të për-jetshme.”

Secili prej nesh gjetë te Shlyerja e Jezu Krishtit, ringjallja dhe te rivendosja, paqen, bërjen si Ai dhe përkatësinë, atë që është pa-fundësisht e vërtetë dhe e gëzueshme, lumturuese dhe e përhershme, lutem unë në emrin e Tij të

shenjtë, Jezu Krishtit, amen!